

OBSAH

▲ 26 Mezi „pakárnou“ a službou vlasti

Česká republika má už dvacet let plně profesionální armádu, ale také stovky tisíc pamětníků povinné základní vojenské služby. V čem byla podle nich užitečná a v čem šlo o naprostou ztrátu času? Mluvíme s historikem Jiřím Hlaváčkem, který se svým týmem analyzoval vzpomínky bývalých základáků.

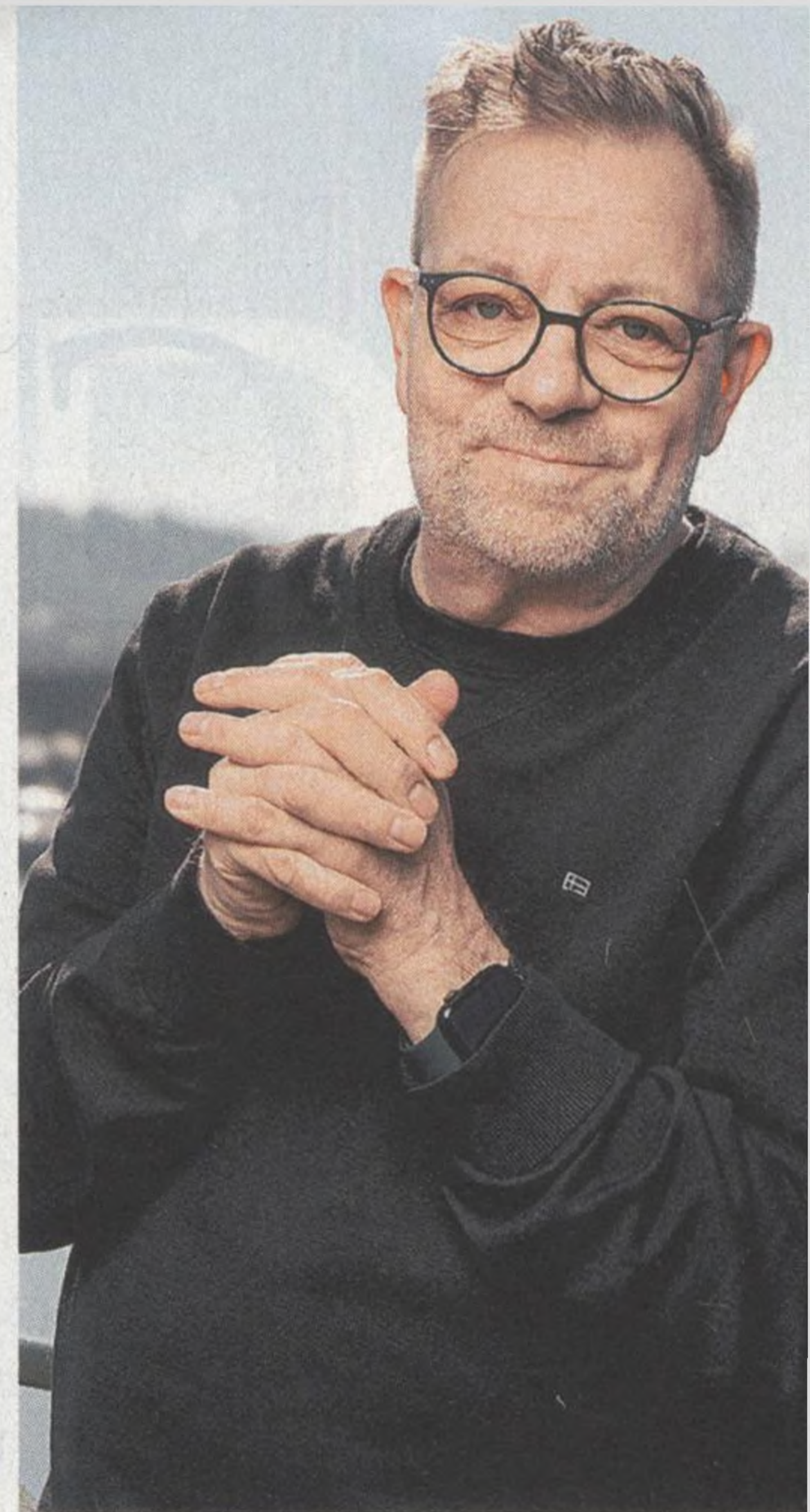
▼ 44 Začíná to mravenčením ruky...

Zkraje může jít jen o brnění v prstech, skončit to však může upoutáním na invalidní vozík. Řeč je o roztroušené skleróze, jíž trpí v ČR zhruba 26 tisíc pacientů. Lze jí předejít? A dá se léčit? O tom hovoří prof. Eva Kubala Havrdová z Neurologické kliniky 1. LF UK a VFN v Praze.

► 52 Žiju ve stavu bezstížnosti

Vrať se do hrobu, Díky za každé nové ráno, seriály Kancl či Krmelec U Muflona a samozřejmě Česká soda. Snímky, pod nimiž je režisérsky a mnohdy i herecky podepsán Milan Šteindler, který se v současnosti „našel“ na prknech Divadla Na Jezerce, kde dostává i vážnější role, po jakých toužil.

36 V dětství byl pro mě Hurvínek vzor

„Kdybych nedělal divadlo, prodával bych kytky,“ říká David Janošek, umělecký šéf Divadla Spejbla a Hurvínka. Tuto legendární značku, kterou v roce 1930 v Plzni založil Josef Skupa, vede už čtvrtým rokem, ale slabost pro loutky ho sem zavála mnohem dřív. Začal tu vlastně od píky.

▲ 58 Hraní je pro mě i modlitbou

Na ulici ho poznáte podle obrovského modrého futrálu, který nosí na zádech. Jeho violoncello má nevyčíslitelnou hodnotu, protože je skoro 300 let staré. „Přežilo všemožné války a tragédie, takže si ho musím hýčkat,“ říká Jan Zvěřina, zakladatel smyčcového souboru Prague Cello Quartet.